

Lány a parton

Jó lenne írni valakinek, vagy beszélgetni valakivel. Egyszerűen kiönteni szívem. De sehol senki. Kövecskék amiket gyűjtöttem, csak húznak lefelé az élet hömpölygő folyamán mint egy örvény, mely magába szippant, és mire feleszmélsz, már teljesen felemészt nincs tovább. Most még itt sétálok bár senki sem lát. Csak elmosódott kép vagyok, egy homokszem a folyó partján. Vajon Ismer-e valaki igazán? Senki nem érzi min megyek át. 29 év lőtás-futás-minden hiába, csak a kövek azok, mik zsembembe egyre súlyosabbá válnak. Mit ér egy élet, melyet senki sem akart, csalódások sziklája ha rád zuhan, könnyen véget érhet. 2007 ígérhet e szépet? Hogyan tovább? Mikor szemem könny lepi? Vállamon annyi a teher hogy már gyomrom sem tudja megemészteni Viszonyzatlan szerelem. Látni az idő múlását, szüleid öregségét, érezni hogy hovatarozásod leginkább csak a földönkívüliekkel egyezik. Bár van családod, mégis mintha te csak hiába, csak hibából élnél. Már nem érdekel hogy hideg a víz, hogy elsodor a fergeteges ár. Menekülsz borba, pótcselekedetekbe, vagy azzal bíztatod magad, hogy csak egy szál cigi, majd egy sluk fű füstje száll. S a nagy révbe már csak számokat látsz 1962-2007 ahogy kiszegelik a fára az életed Dunájának árterén. De senki nem figyel, csak te látod magad. És végül rájössz az öngyilkosság nem oldotta el lelkedtől önmagad. Hisz ugyanúgy gyötrődsz belül csak testen kívül. Mégis hirtelen arra kapod magad, hogy füled síró gyerek hangjára akad. Felébresz és örömmel veszed észre, hogy az elmosódott kép álomba ragadt. Hisz még a tennivalód sok itt. Mások rád számítanak. Az élethoszabbító varázs gyógyszer, hogy segíthetsz másoknak hisz, hasonlítunk. Felébredtem, és nap mint nap teszek egy sétát a természetbe. Látom az elmosódott női arcokat. Odafordulva hozzájuk, együtt találjuk meg az élet értelmét, a gyémántokat. Melyek az elején ámbár csak koszos kis köveknek tünnek, de csiszolás által fényessé lesznek. Hiszen örökké élünk 2007, csak a régi lényem utolsó éve mikor még csak önmagamnak éltem. De immár halott, mert a 30 év tapasztalat arra tanított, hogy szeretet nélkül semmi vagyok.